

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 1. De fine hominis. Homo servire Deo debet, quia is Creator ipsius
est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

CONSIDERATIONES CHRISTIANÆ.

In Singulos Anni Dies.

MARTIUS.

DIES I.

De fine Hominis.

*Homo Deo servire debet, quia Creator
ipsum est.*

I.

Equum est, ut Deo serviamus :
est enim Creator noster, & nos
opera manuum ejus; totos pro-
in esse ipsius nos decet. Ipse
est origo totius nostræ substantiæ. itaque
omnium moruum nostrorum finis esse de-
bet. Quidquid sumus, quidquid habe-
mus, ab ipso accepimus. Itaque æquum
est, ut non nisi ipsi vivamus. Omnino,
Domine, vivere non mereor, nisi tibi vi-
vam. Nihil adeò ad opificem, quàm o-
pus suum spectat; cùm tamen is aliud ei
nik

Martius.

nil dederit, præter formam, inventâ jam antè materiâ: Deus, dum nos creat, nobis & materiam & formam præbet; quia alium fundum præter nihilum non invenit. Longè igitur plus juris habet exigendi, ut toti ipsius simus. Sumûsne verè ipsius? Mundus, voluptas, peccatum, an non meliorem nostri partem sibi vendicant? quanta injustitia! atque hæc, Domine, pæna mihi sufficiens est, cum ipsum meum peccatum tortoris obeat vices; nam, Eheu! potèstne major nobis infelicitas accidere, quàm non penitus esse tuos?

II. Deus non semel duntaxat me creavit, sed etiam, ut ita dicam, quovis momento me creat, dum me conservat, quòd conservatio continuata creatio sit. Cum de nihilo erutus sim, perpetuò eò tendo inclinatione tam necessaria, ut quovis temporis puncto eò reciderem, nisi Deus, qui supra vastam hanc abyssum me suspensum tenet, omnipotenti sua manu me sustineret. Et ego beneficam hanc manum offendere non verear, quæ ad se vindicandam, meque perdendum alio non habet opus, quàm, ut se mihi subducat? Potèstne esse stultitia major, & turpior ingrati animi labes? Cum nec unicum sit momentum, quo Deus me non conserve; nec

bene

bene mihi faciat; æquumne est, ut vel *Marrins*,
unicum momentum sit, in quo eum offen-
dam? in quo eum non amem? in quo ei
non serviam?

III. DEUS nos creâsse, & conservare
non contentus, eò etiam se demittit, ut ad
omnes nostras actiones concurrat; neque
enim vel minimum exercere motum sine
ipsius auxilio possumus semper nobis pa-
rato. Supremum suum Dominium nobis
subijcere videtur; & nos ipsi subijci nolu-
mus? An non rationi consonum est, ut,
cùm ipse ex compacto semper nobiscum
remgerat, etiam nos cum ipso ex com-
pacto operemur, & ipsius consilijs adstipu-
lemur: quia per indulgentiam admirabi-
lem nostris actionibus se non opponit? ipse
semper nobiscum agit; vellemusne Dei
ipsius actione ad ipsum offendendum abu-
ti, & ex ejus beneficijs instrumentum in-
gratitudini nostræ fabricari? quis hoc cu-
piat?

*Cùm tot nominibus Dei sis, statue te totum
penitus ei donare, veluti furtum reputans,
quidquid ei è corde tuo subtrahis, ut id creaturæ
tribuas.*

Nunquid non ipse est pater tuus, qui
possedit te, qui fecit, & creavit te? *Deut. 32.6.*

Ille me totum sibi exigit, qui totum me
fecit, *Bern.*

DIES